

2024/3185

17.12.2024

DECYZJA RADY (WPZiB) 2024/3185

z dnia 16 grudnia 2024 r.

zmieniająca decyzję (WPZiB) 2021/509 w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1, art. 41 ust. 2 i art. 42 ust. 4,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 75 ust. 1 decyzji Rady (WPZiB) 2021/509⁽¹⁾ stanowi, że po wejściu w życie tej decyzji Rada dokonuje jej przeglądu co trzy lata.
- (2) Śródkokresowy przegląd decyzji (WPZiB) 2021/509 powinien uprościć i usprawnić odpowiednie procesy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju (EPF) w ukierunkowany sposób, a jednocześnie ujednolicić istniejącą praktykę, w oparciu o dotychczasowe doświadczenia.
- (3) Aby dostosować cykl polityczny do cyklu budżetowego, Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) powinien do dnia 31 maja roku n przedstawić strategiczne kierunki działania na rok $n + 1$. Powinny one posłużyć do przygotowania prognozy co do pułapu płatności na rok $n + 1$.
- (4) Wysoki Przedstawiciel powinien być odpowiedzialny za zapewnienie wykonania decyzji Rady ustanawiających środki pomocy zgodnie z art. 27 ust. 1 TUE oraz za planowanie i monitorowanie ogólnego pułapu finansowego i rocznych pułapów EPF. Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) powinna monitorować i oceniać wdrażanie uzgodnień Wysokiego Przedstawiciela z beneficjentem, aby zapewnić przestrzeganie wymogów i warunków określonych przez Radę co do środków pomocy. Dokument określający orientacyjne strategiczne kierunki działania powinien być oparty na wcześniejszych konsultacjach z państwami członkowskimi.
- (5) W wyjątkowych indywidualnych przypadkach i z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komitet Instrumentu (zwany dalej „Komitetem”) oraz z uwzględnieniem art. 10 ust. 4 decyzji (WPZiB) 2021/509, jeśli jest to konieczne do wypełnienia obowiązków na rzecz EPF, które wykraczają poza możliwości lub wiedzę fachową personelu zapewnianego przez ESDZ, wydatki związane z pracownikami kontraktowymi pracującymi na rzecz EPF mogą być finansowane przez EPF.
- (6) Środki pomocy i operacje ustanowione przed 31 grudnia 2027 r., lecz niezakończone do tej daty, powinny być nadal wdrażane po tej dacie i do czasu ich zakończenia, jak określono w decyzji Rady ustanawiającej te środki i operacje. W tym celu nadal powinny mieć zastosowanie, stosownie do przypadku, odnośne zasady, w szczególności dotyczące budżetu, budżetów korygujących, przesunięć środków i przeniesień.
- (7) Z zastrzeżeniem decyzji Komitetu oraz zgodnie z art. 25 ust. 2 i art. 29 decyzji (WPZiB) 2021/509 każdy administrator powinien nadal wysyłać wezwania do wnoszenia wkładów na środki na płatności podlegające jego odnośnym kompetencjom po 2027 r., gdy jest to konieczne do kontynuowania trwających operacji i zarządzania środkami pomocy ustanowionymi przed dniem 31 grudnia 2027 r., ale niezakończonych do tej daty.
- (8) W oparciu o dotychczasowe doświadczenia należy usprawnić planowanie finansowe w ramach EPF oraz odpowiednio uwzględnić skutki sytuacji, w których odnotowano konstruktywne wstrzymanie się od głosu. W związku z tym w przypadkach, gdy państwa członkowskie wnoszą dodatkowe wkłady na rzecz danego środka pomocy w wyniku wstrzymania się od głosu w sprawie przyjęcia innego środka, wkłady te powinny zmniejszać kwoty należne od państw członkowskich z tytułu środka pomocy, na rzecz którego wnoszone jest to dodatkowe finansowanie. Te dodatkowe wkłady mogłyby sfinansować do 50 % kwoty odniesienia dla środka pomocy, na rzecz którego są one wnoszone, o ile Rada nie postanowi inaczej. Środek pomocy nie powinien być finansowany wyłącznie z dodatkowych wkładów.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/509 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz uchylenia decyzji (WPZiB) 2015/528 (Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/509/oj>).

- (9) Struktura projektu budżetu rocznego powinna uwzględniać wspólne koszty bieżących lub planowanych operacji oraz koszty środków pomocy, które zostały ustanowione lub mają zostać zatwierdzone przez Radę w pierwszym kwartale następnego roku budżetowego zgodnie z orientacyjnymi strategicznymi kierunkami działania zawartymi we wniosku Wysokiego Przedstawiciela oraz strategicznymi kierunkami działania przedstawionymi przez KPiB. Należy też dostosować kalendarz budżetowy, w szczególności w odniesieniu do decyzji w sprawie pułapu płatności i przedłożenia projektu budżetu. Ponadto należy ulepszyć przedstawiane okresowo szacunkowe dane finansowe poprzez uwzględnianie w nich prognoz dotyczących kwot i orientacyjnego harmonogramu wezwań do wnoszenia wkładów.
- (10) W świetle doświadczeń zgromadzonych w ramach EPF od czasu jego utworzenia oraz ze względu na szczególną sytuację operacji i środków pomocy w ramach systemów zwrotu kosztów, w należycie uzasadnionych przypadkach i na zasadzie wyjątku właściwe jest zezwolenie na przedłużenie przeniesień tych środków, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komitet.
- (11) Zgromadzone doświadczenia pokazują, że zmieniające się globalne otoczenie, w którym funkcjonuje EPF, może mieć wpływ na realizację operacji i środków pomocy. Należy wprowadzić dodatkową elastyczność budżetową polegającą na ponownym udostępnianiu środków na zobowiązania odpowiadające kwocie umorzeń dokonanych w wyniku całkowitego lub częściowego niewykonania operacji lub środka pomocy odpowiednio na inne operacje lub inne środki pomocy, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komitet.
- (12) Należy zwiększyć elastyczność wykorzystywania środków Instrumentu. Należy zezwolić na stosowanie szczególnych procedur budżetowych, takich jak przedłużanie przeniesień środków z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komitet i ponowne wykorzystanie umorzonych środków.
- (13) Wkłady państwa członkowskiego na rzecz wczesnego finansowania nie powinny być wykorzystywane do finansowania środków pomocy, w przypadku których to państwo członkowskie wstrzymało się od głosu zgodnie z art. 5 ust. 3 decyzji (WPZiB) 2021/509.
- (14) Należy ulepszyć okresowe sprawozdania z realizacji finansowej poprzez ujęcie w nich statusu dodatkowych wkładów państw członkowskich i stopnia wykorzystania pułapów finansowych.
- (15) Audytorzy powinni mieć dostęp między innymi do pomieszczeń, informacji i danych niezbędnych do wykonywania swoich działań. Zadania audytorów wewnętrznych powinny być jaśniej zdefiniowane, zwłaszcza jeśli chodzi o ocenę efektywności i skuteczności systemów kontroli wewnętrznej mających zastosowanie do EPF, i uwzględniać praktyki w zakresie audytu zgodnie z międzynarodowymi standardami. W związku z tym audytorzy wewnętrzni powinni zgłaszać wyniki swoich audytów administratorom i ESDZ w kwestiach podlegającym ich odnośnym kompetencjom. Administratorzy i ESDZ powinni zapewniać podjęcie niezbędnych działań w celu wdrożenia zaleceń z audytów wewnętrznych. Komitet powinien otrzymywać roczne sprawozdania od audytorów wewnętrznych i monitorować ich pracę, a także odpowiednie działania następcze podejmowane przez odpowiednie działy w związku z zaleceniami z audytu wewnętrznego.
- (16) Na podstawie wniosku Kolegium Audytorów Komitet powinien ustanowić procedury selekcji, mianowania i zastępowania, stosownie do potrzeb, członków Kolegium Audytorów i ich asystentów.
- (17) Kontrole przeprowadzane przez Kolegium Audytorów powinny zostać rozszerzone, tak by obejmować administrowanie i zarządzanie EPF, m.in. poprzez przeprowadzanie kontroli wykonania zadań.
- (18) Z zastrzeżeniem zatwierdzenia ujawnienia przez Komitet, sprawozdanie z audytu, opinia z audytu i roczne sprawozdanie finansowe powinny być ujawniane w całości lub w części, zgodnie z decyzją Komitetu.
- (19) W celu zapewnienia efektywności działań proceduralnych dokumenty koncepcyjne powinny być przedkładane KPiB do zatwierdzenia. Ponadto KPiB powinien mieć możliwość zatwierdzenia rozpoczęcia niektórych pilnych działań w oczekiwaniu na przyjęcie odpowiedniego środka pomocy przez Radę.
- (20) Należy doprecyzować, w których przypadkach transferu i ponownego wywozu towarów dostarczonych w ramach środków pomocy Wysoki Przedstawiciel powinien uzyskać uprzednią zgodę KPiB lub Komitetu.

- (21) Wsparcie wojskowe w ramach EPF ma być udzielane zgodnie z odpowiednimi ramami regulacyjnymi, w tym przepisami wykonawczymi EPF, stosownie do uzgodnień Komitetu z dnia 30 listopada 2022 r. co do reguł pochodzenia i przepisów dotyczących obywatelstwa. Ponadto wszelkie wsparcie wojskowe w ramach EPF ma być udzielane z pełnym poszanowaniem polityki bezpieczeństwa i obrony państw członkowskich, przy zapewnieniu przejrzystości i identyfikowalności wsparcia finansowanego z EPF oraz z uwzględnieniem interesów wszystkich państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony.
- (22) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2021/509,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2021/509 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) »podmiot realizujący« oznacza podmiot, któremu w kontekście zarządzania pośredniego powierzono realizację środka pomocy lub jego części i który w tym celu zawiera umowę z Instrumentem;”;

- 2) art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach gdy państwo członkowskie wstrzymało się od głosu i złożyło formalne oświadczenie na podstawie art. 31 ust. 1 akapit drugi TUE odnośnie do danego środka pomocy, który umożliwia dostawę sprzętu wojskowego lub platform wojskowych o śmiertelnej sile, to państwo członkowskie nie wnosi wkładu w pokrywanie kosztów tego środka pomocy. Zamiast tego to państwo członkowskie wnosi dodatkowy wkład na rzecz innych środków pomocy, które nie obejmują dostawy takiego sprzętu lub takich platform. W takim przypadku wstrzymanie się państwa członkowskiego od głosu względem danego środka pomocy nie ma wpływu na jego kwotę odniesienia, która pozostaje niezmienną.”;

- 3) art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowanie wszelkich operacji lub środków pomocy w ramach Instrumentu wymaga uprzedniego przyjęcia podstawowego aktu prawnego w formie decyzji Rady ustanawiającej daną operację na mocy art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2 TUE lub dany środek pomocy na mocy art. 28 TUE. W drodze wyjątku podstawowy akt prawny nie jest wymagany do finansowania wspólnych kosztów w przygotowawczej fazie operacji, do pokrywania wydatków koniecznych do likwidacji operacji ani do pokrywania wspólnych kosztów ćwiczeń, o czym mowa odpowiednio w art. 44 ust. 1 i 3 oraz art. 45 niniejszej decyzji. Ponadto podstawowy akt prawny nie jest wymagany, gdy Rada zatwierdziła finansowanie środków przygotowawczych dotyczących środka pomocy lub gdy KPiB zatwierdził pilne działania w oczekiwaniu na decyzję w sprawie środka pomocy, zgodnie z, odpowiednio, art. 57 ust. 2 i art. 58 niniejszej decyzji.”;

- 4) art. 9 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Jako część tych strategicznych priorytetów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, KPiB przedstawia strategiczne kierunki działania dla operacji i środków pomocy, które mają być finansowane w ramach Instrumentu i służyć utrzymywaniu pokoju, zapobieganiu konfliktom i umacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego, na podstawie wcześniejszych dyskusji na forum innych odpowiednich organów przygotowawczych Rady, w tym także w formatach z udziałem odnośnych ekspertów, chyba że KPiB postanowi inaczej. W tym celu KPiB dwa razy w roku przeprowadza debatę w oparciu o orientacyjne strategiczne kierunki działania zaproponowane przez Wysokiego Przedstawiciela, przy czym kierunki strategiczne na rok n+1 są przedstawiane do dnia 31 maja roku n. Orientacyjne strategiczne kierunki działania, oparte na opiniach wyrażonych przez państwa członkowskie, zawierają krótkie uzasadnienie kwoty odniesienia przewidzianej dla każdego środka pomocy w świetle jego zamierzonych celów oraz orientacyjny harmonogram oczekiwanych dyskusji w Radzie. Jest on przedkładany KPiB 30 dni przed terminem posiedzenia, podczas którego KPiB ma określić strategiczne kierunki działania. Jeżeli chodzi o środki pomocy, KPiB zapewnia zgodność z celami i zasadami określonymi w art. 56 i należyście uwzględnia sprawozdania przedstawiane przez Wysokiego Przedstawiciela zgodnie z art. 63.

3. Rada ustanawia, a KPiB regularnie weryfikuje metodologię ustalania ryzyka i zabezpieczeń dla środków pomocy, które mają być finansowane w ramach Instrumentu. Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) monitoruje i ocenia wdrażanie uzgodnień dokonanych zgodnie z art. 62 przez Wysokiego Przedstawiciela z beneficjentem.”;

5) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Zarządzanie Instrumentem

„1. Instrumentem zarządzają, z upoważnienia Komitetu Instrumentu, o którym mowa w art. 11 i pod jego kierownictwem, następujące organy:

- a) administrator do spraw operacji;
- b) dowódca każdej z operacji, w odniesieniu do operacji, którą dowodzi, i do każdego środka pomocy lub jego części, które można realizować w ramach odnośnej operacji, jak przewidziano w art. 60;
- c) administrator do spraw środków pomocy; oraz
- d) księgowy do spraw operacji oraz księgowy do spraw środków pomocy.

2. Instrument wykorzystuje w możliwie największym stopniu instytucje, organy i agencje Unii. Korzysta głównie z istniejących struktur administracyjnych i pracowników instytucji, organów i agencji Unii oraz pracowników oddelegowanych przez państwa członkowskie, na wniosek odnośnego administratora.

3. Sekretarz Generalny Rady zapewnia administratorowi do spraw operacji i księgowemu do spraw operacji personel i zasoby administracyjne niezbędne do wykonywania ich funkcji.

4. Wysoki Przedstawiciel jest odpowiedzialny za zapewnienie wykonania decyzji Rady w sprawie ustanowienia środków pomocy zgodnie z art. 27 ust. 1 TUE oraz za planowanie i monitorowanie ogólnego pułapu finansowego i rocznych pułapów Instrumentu, bez uszczerbku dla ust. 5.

5. Do celów realizacji finansowej środków pomocy, z wyjątkiem środków pomocy lub dowolnej ich części, które są realizowane w ramach operacji, Wysoki Przedstawiciel jest wspierany przez administratora do spraw środków pomocy i księgowego do spraw środków pomocy. Wysoki Przedstawiciel wykonuje te obowiązki przy wsparciu działu Komisji, o którym mowa w art. 9 ust. 6 decyzji Rady 2010/427/UE (*), oraz w razie potrzeby innych służb Komisji.

(*) Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201, 3.8.2010, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).”;

6) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wspólny wniosek administratorów Komitet przyjmuje następujące przepisy regulujące realizację dochodów i wydatków finansowanych w ramach Instrumentu uzupełniające przepisy określone w niniejszej decyzji:

- a) przepisy wykonawcze dotyczące operacji wojskowych, które są podobne pod względem elastyczności do zasad finansowych, które miały zastosowanie do mechanizmu zarządzania wspólnymi kosztami operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne ustanowionego decyzją Rady (WPZiB) 2015/528 (zwanego dalej »mechanizmem Athena«);
- b) przepisy wykonawcze dotyczące środków pomocy, które są spójne z tymi określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 (*) i gwarantują taki sam poziom należytego zarządzania finansami, przejrzystości i niedyskryminacji, jak przepisy tego rozporządzenia. Przepisy te wyraźnie uzasadniają przypadki, w których odejście od przepisów rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509 jest konieczne po to, by umożliwić ukierunkowaną elastyczność, oraz zapewniają zgodność reguł rachunkowości przyjętych przez księgowego na podstawie art. 13 ust. 4 lit. d) z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym standardami rachunkowości dla sektora publicznego.

Komitet analizuje proponowane przepisy wykonawcze, o których mowa w lit. a) i b), w ścisłej współpracy z administratorami, w szczególności w celu zapewnienia zgodności tych przepisów wykonawczych z zasadami należytego zarządzania finansami i niedyskryminacji oraz poszanowania praw podstawowych.

Przepisy wykonawcze uzgodnione w odniesieniu do środków pomocy, w tym przepisy, o których mowa w art. 60, są w pełni zgodne z zasadami określonymi w art. 56 ust. 2, a w szczególności z polityką bezpieczeństwa i obrony określonych państw członkowskich, zapewniając przejrzystość i identyfikowalność wsparcia udzielanego w ramach Instrumentu oraz uwzględniając interesy wszystkich państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).";

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Przedstawiciele ESDZ uczestniczą w posiedzeniach Komitetu bez prawa udziału w głosowaniach.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„10a. Bez uszczerbku dla ust. 9 przedstawiciele Komisji są zapraszani do udziału w posiedzeniach Komitetu bez prawa udziału w głosowaniach.”;

7) art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Każdy dowódca operacji jest upoważniony do przedsięwzięcia wszelkich środków, zgodnie z niniejszą decyzją i przepisami określonymi przez Komitet zgodnie z art. 11 ust. 6, które uzna za niezbędne do realizacji wydatków finansowanych w ramach Instrumentu na potrzeby operacji, którą dowodzi, oraz na potrzeby dowolnego środka pomocy lub jego części, które mogą być realizowane w ramach operacji. Informuje o tym administratora do spraw operacji i Komitet. Dyrektor Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych, pełniąc funkcję dowódcy misji, może scentralizować niektóre zadania w zakresie zarządzania finansami podległych mu operacji na poziomie Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych działającej jako dowództwo misji.”;

8) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) środki uznane za niezbędne do pokrycia:

- wspólnych kosztów bieżących lub planowanych operacji,
- kosztów środków pomocy, które zostały ustanowione lub mają zostać zatwierdzone przez Radę w pierwszym kwartale następnego roku budżetowego, zgodnie z informacjami przedstawionymi we wniosku Wysokiego Przedstawiciela na mocy art. 9 ust. 2 oraz strategicznymi kierunkami działania przedstawionymi przez KPiB”;

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Dochody, podzielone według tytułów, obejmują:

a) wkłady płatne przez wnoszące wkład państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, przez wnoszące wkład strony trzecie;

b) dochody różne, do których należą m.in.:

- wynik budżetu z poprzedniego roku budżetowego zgodnie z decyzją Komitetu,
- otrzymane odsetki i dochody ze sprzedaży,
- odzyskane środki finansowe niewydane podczas wykonywania.

8. Administratorzy przedkładają Komitetowi projekt budżetu rocznego najpóźniej do dnia 15 października. Komitet przyjmuje budżet do dnia 30 listopada. Administratorzy powiadamiają państwa członkowskie i wnoszące wkład strony trzecie o przyjętym budżecie.”;

9) art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymagane jest jednak – z zastrzeżeniem art. 51 ust. 5 – uprzednie zatwierdzenie przez Komitet, gdy planowane przesunięcie między rozdziałami przekracza w tytułach dotyczących operacji i środków pomocy 20 % środków zapisanych w rozdziale, z którego są one pobierane, zgodnie z zapisem w budżecie przyjętym na dany rok budżetowy według stanu na dzień, w którym przedłożono wniosek o dane przesunięcie. Wymóg ten nie ma zastosowania do przesunięć w obrębie tytułu dotyczącego środka pomocy mającego postać programu ogólnego.”;

10) art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dnia 31 marca każdego roku Komitet może na wniosek każdego odnośnego administratora zdecydować o przeniesieniu środków na zobowiązania, na które to środki do końca poprzedniego roku budżetowego nie zaciągnięto zobowiązań oraz, w razie konieczności, może zdecydować o przeniesieniu odnośnych środków na płatności, w którym to przypadku można na te środki zaciągnąć zobowiązania i je wypłacić do dnia 31 grudnia. Jeżeli do tego dnia nie zaciągnięto zobowiązań lub nie wypłacono tych środków, Komitet może zdecydować, w należyście uzasadnionych przypadkach i na zasadzie wyjątku, o przeniesieniu tych środków na okres do końca kolejnego roku.”;

11) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 21a

Ponowne wykorzystanie środków

Z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komitet środki na zobowiązania odpowiadające kwocie umorzeń dokonanych w wyniku całkowitego lub częściowego niewykonania operacji lub środka pomocy mogą być ponownie udostępnione na rzecz tytułów budżetu dotyczących odpowiednio operacji lub środków pomocy.”;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 24a

Rodzaje wkładów

Oprócz wkładów płatnych przez wnoszące wkład państwa członkowskie na rzecz operacji lub środka pomocy zgodnie z art. 26 ust. 5 Instrument może otrzymać następujące środki:

- a) »dodatkowe wkłady« oznaczające dodatkowe kwoty płatne przez państwo członkowskie, które wstrzymało się od głosu w sprawie przyjęcia środka pomocy i nie wnosi wkładu na rzecz tego środka, które to kwoty przekierowane są na inne środki pomocy, zgodnie z art. 26 ust. 7, art. 27 i art. 73 ust. 10;
- b) »zaliczki« oznaczające wkłady wpłacane przez państwa członkowskie z wyprzedzeniem, na zasadzie dobrowolności i dodatkowo względem płatności dokonanych w następstwie wezwania do wnoszenia wkładów, zgodnie z art. 29 ust. 15;
- c) »dobrowolne wkłady finansowe« oznaczające kwoty, które można otrzymać zgodnie z art. 30.”;

13) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Wczesne prognozowanie

1. Administratorzy, w koordynacji z ESDZ i z uwzględnieniem skonsolidowanego planowania finansowego Instrumentu, przedstawiają do dnia 31 maja roku n:

- a) prognozę co do kwot i orientacyjnego harmonogramu wezwań do wnoszenia wkładów na rok n;
- b) prognozę co do pułapu płatności na rok n + 1 w celu uwzględnienia bieżących i przyszłych lub operacji i środków pomocy o rozszerzonym zakresie, w tym orientacyjny podział między przewidziane płatności niezbędne na potrzeby środków pomocy umożliwiających dostawy sprzętu wojskowego lub platform wojskowych o śmiertelności sile oraz środków pomocy, które nie pozwalają na takie wsparcie;

c) orientacyjne szacunki rocznej kwoty wkładów na lata $n + 2$, $n + 3$ i $n + 4$ według szacowanych potrzeb.

2. Komitet decyduje o pułapie płatności na rok $n + 1$ do dnia 30 czerwca roku n .

3. Administratorzy przedstawiają Komitetowi do dnia 15 października roku n :

a) prognozę co do kwot i orientacyjnego harmonogramu wezwań do wnoszenia wkładów na rok $n + 1$;

b) zrewidowane orientacyjne szacunki oparte na najlepszych dostępnych informacjach co do rocznych kwot wkładów na lata $n + 2$, $n + 3$ i $n + 4$;

14) art. 26 ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. W przypadku gdy zgodnie z art. 5 ust. 3 państwo członkowskie wstrzymuje się od głosu w sprawie przyjęcia środka pomocy i nie wnosi wkładu na rzecz tego środka, wnosi ono dodatkową kwotę na rzecz środków pomocy innych niż te, które dotyczą dostaw sprzętu wojskowego lub platform wojskowych o śmiertelności sile. Taka dodatkowa kwota zapewni, że ogólny wkład tego państwa członkowskiego z tytułu środków pomocy będzie odpowiadał udziałowi DNB tego państwa członkowskiego. Środek pomocy może być finansowany z dodatkowych wkładów w wysokości do 50 % jego kwoty odniesienia, chyba że Rada postanowi inaczej. Środek pomocy nie może być finansowany wyłącznie z dodatkowych wkładów. Wkłady należne od państw członkowskich z tytułu środków, na rzecz których wnoszone są takie dodatkowe wkłady, pomniejsza się o kwotę tych dodatkowych wkładów.

8. Wkłady państw członkowskich w żadnym roku nie mogą przekroczyć ich odnośnego udziału w pułapie płatności określonym w art. 25 ust. 2. Limit ten nie ma zastosowania do zaliczek, o których mowa w art. 29 ust. 15.”;

15) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Wczesne finansowanie

1. Instrument dysponuje systemem minimalnych depozytów, by zapewniać wczesne finansowanie unijnym operacjom szybkiego reagowania, pilnym działaniom, o których mowa w art. 58, oraz, z zastrzeżeniem uprzedniego zezwolenia Komitetu, w odniesieniu do indywidualnych środków pomocy, gdy nie są dostępne dostateczne środki finansowe, a zwykła procedura poboru wkładów nie pozwoliłaby na pokrycie odnośnych potrzeb w odpowiednim terminie. Minimalnymi depozytami zarządza odpowiednio odnośny administrator.

2. Komitet decyduje o kwocie minimalnych depozytów i w razie konieczności ją rewiduje w następstwie wniosków przedkładanych przez administratora.

3. Do celów wczesnego finansowania minimalnych depozytów państwa członkowskie:

a) wpłacają swoje wkłady do Instrumentu z wyprzedzeniem, przy czym kwota wkładów odzwierciedla odpowiedni udział DNB danego państwa członkowskiego w łącznym agregacie DNB państw członkowskich w momencie wpłacania zaliczki na rzecz Instrumentu. Udział ten oblicza się ponownie, by określić wartość końcową, gdy operacja szybkiego reagowania, na rzecz której wkład został wniesiony, zostanie uruchomiona i gdy indywidualne środki pomocy zostaną zatwierdzone przez Radę lub gdy pilne działania, o których mowa w art. 58, zostaną zatwierdzone przez KPiB; albo

b) wpłacają swoje wkłady w terminie 15 dni od wysłania wezwania, na poziomie kwoty odniesienia operacji szybkiego reagowania lub zatwierdzonych kosztów pilnych działań bądź indywidualnych środków pomocy, gdy Rada postanowi uruchomić operację szybkiego reagowania, na rzecz której wkład został wniesiony, gdy KPiB zatwierdzi pilne działania, o których mowa w art. 58, lub gdy Komitet zezwoli na ich wykorzystanie na potrzeby indywidualnych środków pomocy zgodnie z ust. 1, i gdy trzeba posiłkować się minimalnym depozytem, chyba że Rada postanowi inaczej. W przypadku opóźnienia zastosowanie ma art. 31 ust. 1.”;

16) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) budżet na rok budżetowy został przyjęty przez Komitet. Pierwsze wezwanie do wnoszenia wkładów obejmuje potrzeby płatnościowe na okres nieprzekraczający pierwszych ośmiu miesięcy, z uwzględnieniem potrzeb państw członkowskich. Dalsze wezwania do wnoszenia wkładów obejmują pozostałe saldo wkładów, z uwzględnieniem salda za poprzedni rok, jeżeli Komitet postanowił zapisać to saldo w bieżącym budżecie. Wezwania do wnoszenia wkładów uwzględniają orientacyjny harmonogram wezwań do wniesienia wkładów, o którym mowa w art. 25 ust. 3 lit. a);”;

b) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Oprócz płatności dokonywanych w następstwie wezwania do wnoszenia wkładów wystosowanego zgodnie z niniejszym artykułem dane państwo członkowskie, na zasadzie dobrowolności i w koordynacji z właściwym administratorem, może wpłacić zaliczki w danym roku finansowym. W takim przypadku państwo członkowskie, które przekazało zaliczkę, wskazuje w porozumieniu z właściwym administratorem lata finansowe, które mogą obejmować rok przekazania zaliczki, w odniesieniu do których kwota ta ma zostać odliczona od jego przyszłych wkładów.”.

17) art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środek pomocy można realizować w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego. Jeżeli środek pomocy jest realizowany w ramach zarządzania bezpośredniego, zastosowanie mają art. 35, 36 i 37, stosownie do przypadku. Jeżeli środek pomocy jest realizowany w ramach zarządzania pośredniego, Rada może wyznaczyć podmioty realizujące spośród jednej z następujących kategorii:

- a) ministerstwa lub departamenty rządowe państw członkowskich, lub ich podmioty i agencje prawa publicznego, lub podmioty prawa prywatnego realizujące misję publiczną, o ile te ostatnie otrzymają odpowiednie gwarancje finansowe;
- b) organizacja międzynarodowa, organizacja regionalna lub ich organy i agencje;
- c) państwo trzecie lub podmioty i agencje jego prawa publicznego, o ile takie państwo trzecie nie narusza interesów Unii i jej państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności oraz przestrzega prawa międzynarodowego i, w stosownych przypadkach, zasady stosunków dobrosąsiedzkich z państwami członkowskimi;
- d) organy i agencje Unii mające osobowość prawną;
- e) organy lub osoby, którym powierzono realizację określonych działań w ramach WPZiB na mocy tytułu V TUE i które wskazano w odpowiednim akcie podstawowym;
- f) podmioty, które mają siedzibę w państwie członkowskim, podlegające prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikujące się do powierzenia im, zgodnie z przepisami sektorowymi, wykonania unijnych środków finansowych lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te podlegają kontroli podmiotów określonych w lit. a) oraz posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w postaci odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych je lub równoważnych gwarancji finansowych, które to gwarancje mogą zostać ograniczone w stosunku do każdego działania do maksymalnej kwoty unijnego wsparcia.”;

18) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 38

Regularne sprawozdania finansowe dla Komitetu

„1. Co trzy miesiące każdy administrator, przy wsparciu właściwego księgowego i właściwych dowódców operacji, przedkłada Komitetowi sprawozdanie z realizacji podlegających jego kompetencjom dochodów i wydatków od początku danego roku budżetowego, rachunek przepływów pieniężnych, sprawozdanie dotyczące odnośnego minimalnego depozytu oraz sprawozdanie na temat dodatkowych wkładów należnych od państw członkowskich na podstawie rejestru, o którym mowa w art. 27 ust. 4.

2. Dwa razy w roku ESDZ, we współpracy z oboma administratorami, przedstawia Komitetowi sprawozdanie dotyczące wykorzystania ogólnego pułapu, o którym mowa w art. 2 ust. 1, i odpowiedniego pułapu rocznego.”;

19) art. 40 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby odpowiedzialne za audyt dochodów i wydatków Instrumentu uzyskują bezzwłocznie i bez wcześniejszego powiadamiania pełny dostęp do wszelkich odpowiednich pomieszczeń, informacji i danych. Obejmuje to dostęp do dokumentów i do zawartości wszelkich nośników danych związanych z tymi dochodami i wydatkami, jak również do pomieszczeń, w których te dokumenty i nośniki są przechowywane. Osoby odpowiedzialne za audyt mogą sporządzać ich kopie. Osoby zaangażowane w realizację dochodów i wydatków Instrumentu udzielają administratorom i osobom odpowiedzialnym za audyt tych dochodów i wydatków niezbędnej pomocy w wykonywaniu ich zadań.”;

20) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 41

Audit wewnętrzny Instrumentu

1. Na wniosek administratora do spraw operacji i po poinformowaniu Komitetu Sekretarz Generalny Rady mianuje audytora wewnętrznego do spraw operacji i co najmniej jednego jego zastępcę. Na wniosek administratora do spraw środków pomocy i po poinformowaniu Komitetu Wysoki Przedstawiciel mianuje audytora wewnętrznego do spraw środków pomocy.

2. Audytorów wewnętrznych mianuje się na okres czterech lat, z możliwością przedłużenia kadencji na łączny okres nieprzekraczający ośmiu lat. Audytorzy wewnętrzni muszą posiadać niezbędne kwalifikacje zawodowe oraz przestrzegać przyjętych na szczeblu międzynarodowym standardów audytu wewnętrznego. Audytorami wewnętrznymi nie mogą być urzędnicy zatwierdzający ani księgowi; audytorzy wewnętrzni nie mogą też uczestniczyć w przygotowywaniu sprawozdań finansowych związanych z Instrumentem.

3. Każdy audytor wewnętrzny prowadzi audyty i konsultacje, stosownie do przypadku, i doradza właściwemu administratorowi w kwestii zarządzania ryzykiem, wydając niezależne opinie na temat jakości systemów zarządzania i kontroli oraz zalecenia w celu promowania należytego zarządzania finansami w oparciu o wyniki swoich prac audytowych. Audytorzy wewnętrzni odpowiadają w szczególności za ocenę stosowności i skuteczności wewnętrznych systemów zarządzania oraz ocenę wyników odnośnych działów w realizacji polityk i celów przez odniesienie do związanych z nimi rodzajów ryzyka. Oceniają również efektywność i skuteczność systemów kontroli wewnętrznej mających zastosowanie do Instrumentu.

4. Audytor wewnętrzny do spraw operacji przedstawia właściwemu administratorowi sprawozdanie dotyczące wyników swoich audytów. Dowódcy operacji są informowani przez właściwego audytora wewnętrznego o jego ustaleniach i zaleceniach. Administrator do spraw operacji zapewnia – w kwestiach podlegających jego kompetencjom – aby podjęto działania niezbędne do realizacji zaleceń wynikających z audytów wewnętrznych, w tym poprzez wydawanie niezbędnych instrukcji skierowanych do dowódców operacji.

5. Audytor wewnętrzny do spraw środków pomocy przedstawia sprawozdanie dotyczące wyników swoich audytów administratorowi lub ESDZ w kwestiach podlegających ich odnośnym kompetencjom. Administrator do spraw środków pomocy informuje podmioty realizujące o ustaleniach i zaleceniach audytora wewnętrznego, stosownie do przypadku. Administrator i ESDZ zapewniają – w kwestiach podlegających ich odnośnym kompetencjom – by podjęto działania niezbędne do realizacji zaleceń wynikających z audytów wewnętrznych.

6. Audytor wewnętrzny składa co roku Komitetowi sprawozdanie na temat przeprowadzonych audytów wewnętrznych, ze wskazaniem liczby i rodzaju przeprowadzonych audytów wewnętrznych, przedstawionych uwag i zaleceń oraz stanu realizacji zaleceń wydanych w poprzednich latach. Komitet nadzoruje pracę audytora wewnętrznego oraz odpowiednie działania następcze podejmowane przez odpowiednie działy w związku z zaleceniami z audytu wewnętrznego.

7. Wyniki prac i sprawozdania audytorów wewnętrznych udostępniane są Kolegium Audytorów ustanowionemu zgodnie z art. 42, wraz ze wszystkimi powiązаныmi dokumentami potwierdzającymi.”;

21) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 42

Audit zewnętrzny Instrumentu

1. Ustanawia się Kolegium Audytorów. Kolegium Audytorów przeprowadza audyt dochodów i wydatków wynikających z wykonania niniejszej decyzji zgodnie z art. 1 ust. 2, jak również rocznych sprawozdań finansowych operacji i środków pomocy.

2. Na wniosek Kolegium Audytorów Komitet określa wymaganą liczbę audytorów i uzgadnia procedury selekcji, mianowania i zastępowania, stosownie do potrzeb, członków Kolegium Audytorów spośród kandydatów zaproponowanych przez państwa członkowskie na jednokrotnie odnawialną maksymalnie czteroletnią kadencję. Może on przedłużyć mandat członka o okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. Kandydaci muszą być członkami najwyższego krajowego organu kontroli w państwie członkowskim lub być osobami rekomendowanymi przez ten organ oraz muszą dawać odpowiednią rękojmię bezpieczeństwa i niezależności.

3. Na wniosek Kolegium Audytorów Komitet może powołać asystentów członków Kolegium Audytorów. Komitet, na wniosek Kolegium Audytorów, uzgadnia procedury selekcji, mianowania i zastępowania asystentów, stosownie do potrzeb. Asystenci muszą dawać odpowiednią rękojmię bezpieczeństwa i niezależności. Na wniosek Kolegium Audytorów Komitet może zatwierdzić sytuację, w której Kolegium Audytorów korzysta z wykwalifikowanego wsparcia zewnętrznego w celu przeprowadzenia zewnętrznego audytu Instrumentu.

4. Kolegium Audytorów sprawdza poprzez kontrole na miejscu oraz kontrole dokumentów potwierdzających, w trakcie oraz po zakończeniu roku budżetowego, czy wydatki finansowane lub objęte płatnościami zaliczkowymi w ramach Instrumentu są realizowane zgodnie z niniejszą decyzją i przepisami przyjętymi zgodnie z art. 11 ust. 6, a także z odpowiednimi przepisami Unii i przepisami krajowymi. Przeprowadzając te kontrole, Kolegium Audytorów ocenia zgodność z zasadami należytego zarządzania finansami, czyli z zasadami oszczędności, efektywności i skuteczności, jak również to, czy kontrole wewnętrzne są odpowiednie, a także nadzoruje administrowanie i zarządzanie Instrumentem, m.in. poprzez przeprowadzanie kontroli wykonania zadań.

5. Członkowie Kolegium Audytorów i ich asystenci nadal otrzymują wynagrodzenie od macierzystego organu kontroli; Instrument pokrywa koszty ich podróży służbowych zgodnie z zasadami przyjętymi przez Komitet oraz koszty wykwalifikowanego wsparcia zewnętrznego.

6. W czasie swojej kadencji członkowie Kolegium Audytorów i ich asystenci:

a) nie zwracają się o instrukcje do nikogo poza Komitetem ani nie przyjmują żadnych innych instrukcji; w ramach swojego mandatu audytorskiego Kolegium Audytorów i jego członkowie są w pełni niezależni i wyłącznie odpowiedzialni za prowadzenie audytu zewnętrznego;

b) składają sprawozdania ze swoich zadań wyłącznie Komitetowi.

7. Co roku Kolegium Audytorów wybiera spośród swoich członków przewodniczącego lub przedłuża mandat aktualnemu przewodniczącemu. Kolegium Audytorów przyjmuje zasady mające zastosowanie do audytów prowadzonych przez jego członków zgodne z najwyższymi standardami międzynarodowymi. Zatwierdza ono sprawozdania z audytu sporządzone przez jego członków przed przekazaniem ich administratorom i Komitetowi.

8. Administratorzy lub osoby wyznaczone przez któregośkolwiek z administratorów mogą w dowolnym momencie przeprowadzać audyty wydatków finansowanych przez Instrument. Ponadto Komitet może na wniosek któregośkolwiek z administratorów lub państwa członkowskiego wyznaczyć w dowolnym momencie dodatkowych audytorów zewnętrznych na zasadzie doraźnej oraz określić ich zadania i warunki działania.”;

22) art. 43 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kolegium Audytorów przekazuje Komitetowi swoje sprawozdanie z audytu, w tym opinię z audytu do dnia 30 września po zakończeniu roku budżetowego. Komitet bada sprawozdanie z audytu, opinię z audytu i roczne sprawozdanie finansowe w celu udzielenia absolutorium każdemu administratorowi i każdemu dowódcy operacji. Z zastrzeżeniem zatwierdzenia ujawnienia przez Komitet, sprawozdanie z audytu, opinia z audytu i roczne sprawozdanie finansowe są ujawniane w całości lub w części, zgodnie z decyzją Komitetu. Każdy administrator i każdy dowódca operacji składają corocznie Komitetowi sprawozdanie z realizacji zaleceń wydanych przez Kolegium Audytorów w kwestiach podlegających ich odnośnym kompetencjom.”;

23) art. 51 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W okresie poprzedzającym przyjęcie budżetu danej operacji Komitet, na podstawie wniosku administratora do spraw operacji, dowódcy operacji lub państwa członkowskiego, może wydać wytyczne w sprawie realizacji wydatków w tym okresie.”;

24) art. 52 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ostateczne przeznaczenie wspólnie finansowanych sprzętu i infrastruktury podlega zatwierdzeniu przez Komitet, z uwzględnieniem potrzeb operacyjnych i kryteriów finansowych. Ostatecznym przeznaczeniem może być w szczególności:

a) sprzedaż, transfer lub przekazanie infrastruktury w formie darowizny poprzez Instrument na rzecz państwa przyjmującego, państwa członkowskiego, innych operacji, instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii lub strony trzeciej;

- b) sprzedaż, transfer lub przekazanie sprzętu w formie darowizny poprzez Instrument na rzecz państwa członkowskiego, innej operacji, instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii, państwa przyjmującego, państwa trzeciego lub strony trzeciej, bądź składowanie i utrzymywanie go przez Instrument, państwo członkowskie lub taką stronę trzecią, do wykorzystania w kolejnej operacji.”;

25) art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki pomocy opierają się na następujących zasadach:

- a) muszą być spójne z politykami i celami w ramach unijnych działań zewnętrznych służących budowaniu pokoju, zapobieganiu konfliktom oraz wzmacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego;
- b) muszą być zgodne z prawem Unii i z politykami i strategiami Unii, w szczególności z ogólnounijnymi strategicznymi ramami wsparcia reformy sektora bezpieczeństwa oraz ze zintegrowanym podejściem do konfliktów i kryzysów zewnętrznych, z unijnym strategicznym podejściem w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także z odnosnymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ;
- c) nie mogą naruszać zobowiązań Unii i jej państw członkowskich wynikających z prawa międzynarodowego, w szczególności z międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego;
- d) nie mogą narażać na szwank szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony poszczególnych państw członkowskich i nie mogą naruszać interesów Unii ani jej państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony. W tym celu musi być zapewniona przejrzystość i identyfikowalność wsparcia udzielanego w ramach Instrumentu.”;

26) w art. 57 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Dokument koncepcyjny przedkłada się KPiB do zatwierdzenia. Zatwierdzając dokument koncepcyjny, KPiB może zezwolić, by środki na przygotowanie ewentualnego środka pomocy były finansowane w ramach Instrumentu.

3. Dokument koncepcyjny zawiera wstępny szacunkowy koszt środka. Państwo członkowskie, które zamierza wstrzymać się od przyjęcia środka dotyczącego dostaw sprzętu wojskowego lub platform wojskowych o śmiertelnej sile, o których mowa w art. 5 ust. 3, i złożyć formalne oświadczenie na podstawie art. 31 ust. 1 akapit drugi TUE, sygnalizuje taki zamiar w pisemnej informacji skierowanej do Rady w stosownym czasie przed przyjęciem tego środka. To państwo członkowskie może również wskazać inne środki pomocy, na rzecz których wołałoby wnieść swój wkład.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Co do zasady Rada nie omawia wniosków dotyczących środków pomocy przed upływem co najmniej 10 dni od ich złożenia. W stosownych przypadkach dyskusje obejmują analizę wojskową.”;

27) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58

Przyspieszony proces uruchomienia środka pomocy

1. Jeżeli wymaga tego pilny charakter sytuacji, w oczekiwaniu na decyzję w sprawie środka pomocy KPiB może zatwierdzić rozpoczęcie działań, które mają być finansowane w ramach Instrumentu, uwzględniając metodologię ustalania ryzyka i zabezpieczeń stworzoną zgodnie z art. 9 ust. 3. Takie pilne działania, ich szacunkowy koszt i odpowiedni podmiot realizujący, stosownie do przypadku, mogą zostać wskazane w dokumencie koncepcyjnym opisującym ewentualny środek pomocy lub we wniosku dotyczącym ustanowienia środka pomocy zgodnie z, odpowiednio, art. 57 i art. 59 ust. 1.

2. Pilne działania nie obejmują dostawy sprzętu, o której mowa w art. 5 ust. 3.

3. W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 6 zatwierdzenie takich pilnych działań przez KPiB upoważnia administratora do spraw środków pomocy do zaciągania zobowiązań i dokonywania płatności związanych z wydatkami na takie działania do zatwierdzonej wysokości kosztów.”;

28) art. 62 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uzgodnienia dokonane zgodnie z ust. 1 obejmują postanowienia – zgodnie z warunkami środka pomocy lub wszelkimi odnośnymi decyzjami Rady lub Komitetu – w tym postanowienia dotyczące zabezpieczeń, mające zapewnić:

- a) właściwe i efektywne wykorzystywanie aktywów do celów, do których zostały one dostarczone;
- b) wystarczające utrzymanie tych aktywów w celu zapewnienia użyteczności i dostępności operacyjnej aktywów w ich całym cyklu życia;
- c) aby aktywa nie zostały utracone ani przekazane bez uprzedniej zgody Wysokiego Przedstawiciela na rzecz osób lub podmiotów innych niż osoby i podmioty określone w uzgodnieniach. Wysoki Przedstawiciel uzyskuje uprzednią zgodę KPiB na przekazanie towarów znajdujących się we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii i na ponowny wywóz towarów dostarczonych w ramach środka pomocy. Wysoki Przedstawiciel uzyskuje uprzednią zgodę Komitetu na przekazanie innych towarów dostarczonych w ramach środka pomocy;
- d) zgodność z wszelkimi innymi wymogami ustanowionymi przez Radę;
- e) aby beneficjent, na żądanie, zapewniał Wysokiemu Przedstawicielowi i osobom przez niego wskazanym, w tym audytorom Instrumentu, dostęp i niezbędną pomoc na potrzeby przeprowadzania kontroli i audytów na miejscu.”;

29) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 63

Sprawozdawczość i działania następcze

Wysoki Przedstawiciel przedstawia KPiB dwa razy w roku lub na wniosek KPiB sprawozdanie z realizacji środków pomocy. Sprawozdania te obejmują polityczne, operacyjne i finansowe aspekty środka pomocy. Obejmują też informacje o głównych składnikach dostarczonego sprzętu, ocenę skutków środka oraz zarządzania aktywami i wykorzystania ich, a także uaktualnione analizy uwrażliwienia na konflikty i analizy kontekstowe oraz uaktualnioną ocenę ryzyka i skutków. ESDZ i administratorzy przedstawiają okresowo bardziej szczegółowe informacje na temat wdrażania środków pomocy, w tym, między innymi, na temat przeprowadzonych działań związanych z rozwiązaniami dotyczącymi monitorowania i ewaluacji, kontroli i zabezpieczeń, na forum Komitetu i odpowiednich organów Rady. Prezentacje mają na celu coroczne przedstawianie postępów we wdrażaniu środków pomocy.”;

30) art. 66 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Administrator nie dokonuje oceny następujących podmiotów, o których mowa w art. 33 ust. 2, gdy działają one w charakterze podmiotów realizujących:

- a) ministerstw i departamentów rządowych państw członkowskich w przypadku gdy zostały one wyznaczone jako podmioty realizujące;
- b) agencji i organów Unii;
- c) organów lub osób, którym powierzono realizację określonych działań w ramach WPZiB na mocy tytułu V TUE i które wskazano w odpowiednim akcie podstawowym.

Administrator może postanowić o niedokonywaniu oceny następujących podmiotów:

- a) innych podmiotów i agencji prawa publicznego państw członkowskich;
- b) państw trzecich lub wyznaczonych przez nie podmiotów i agencji prawa publicznego.”;

31) w art. 73 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„11. Rada podejmuje decyzję w sprawie kontynuacji Instrumentu w następnym cyklu budżetowym, zgodnie z art. 75 ust. 1 oraz w kontekście szerzej zakrojonych negocjacji budżetowych dotyczących okresu po 2027 r.

12. W przypadku braku decyzji na mocy ust. 11 niniejszego artykułu do dnia 15 października 2027 r. i z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komitet zgodnie z art. 18 ust. 8, w budżetach rocznych i budżetach korygujących na okres po 2027 r. można zapisać środki na pokrycie:

- a) wydatków na bieżące operacje i wydatków ujętych w części ogólnej budżetu rocznego, o której mowa w art. 18 ust. 3 lit. b);
- b) wydatków przewidzianych w art. 18 ust. 3 lit. c), aby umożliwić zarządzanie środkami pomocy ustanowionymi przed dniem 31 grudnia 2027 r., ale niezakończonymi przed tą datą.

Środki na zobowiązania zapisane w budżecie rocznym obejmującym okres po 2027 r., o których mowa w niniejszym ustępie, nie mogą przekraczać środków na zobowiązania zatwierdzonych przez Komitet w budżecie rocznym na rok 2027 w ramach odpowiednich tytułów.

Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego lit. b) i z wyjątkiem części ogólnej budżetu rocznego, o której mowa w art. 18 ust. 3 lit. c), oraz środków przeniesionych zgodnie z art. 21, urzędnik zatwierdzający w odniesieniu do środków pomocy może zaciągać zobowiązania budżetowe jedynie do dnia 31 grudnia 2027 r.”.

32) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się punkt w brzmieniu:

„7a. w indywidualnych przypadkach i z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komitet, misje rozpoznawcze i przygotowania (w szczególności misje wyjaśniające i zwiadowcze) realizowane przez personel ESDZ w celu wsparcia Wysokiego Przedstawiciela w formułowaniu propozycji środków pomocy zawartych w strategicznych kierunkach działania przedstawianych zgodnie z art. 9 ust. 2 lub realizowanych na życzenie państwa członkowskiego;”;

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8. monitorowanie i ewaluacja, w tym jak określono w art. 9 ust. 3 w odniesieniu do środków pomocy;”;

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2024 r.

W imieniu Rady

Przewodnicząca

K. KALLAS